

ne. Regeringen fremlagde 1. oktober 1993 en handlingsplan, og VK fremsatte i december 1993 en 20-punkts-plan.

Der er grund til at glæde sig over, at alle seriøse partier i dag ønsker livfulde og dynamiske lokalsamfund. Dette forhold er i sig selv en sejr for alle landsbyforkæmpere og en ny historisk situation, men naturligvis er der ikke enighed om midlerne, hvilket debatten i dag uden tvivl også vil anskueliggøre. Anderledes skal det jo heller ikke være i et levende folkestyre. For at sætte damp under landsbydebatten og initiativrigdommen har Venstre og Det Konservative Folkeparti aktiveret en tretrinsraket.

Første raket: V og K har i fællesskab udsendt et 16-siders debatoplæg under mottoet: Lad landsbyerne og landdistrikterne blomstre. Vi håber, at mange borgerforeninger og lokale ildsjæle vil indsende kommentarer og ideer til os på baggrund af oplægget.

Anden raket: V og K afholdt en fælles konference på Christiansborg den 13. januar 1996, hvor over 200 deltog.

Tredje raket: Anmeldelsen af folketingsdebatten her i dag.

Vi håber, at denne tretrinsraket kan løfte og stimulere konkrete initiativer til gavn for den fjerdedel til femtedel af Danmarks befolkning, som har valgt at leve i et lokalsamfund.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt kvittere for, at vi får debatten om landdistrikterne nu igen. Jeg har den opfattelse, at de tidligere meningsudvekslinger, vi har haft i Folketinget om dette her, har været både konstruktive og fremadrettede.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i, at livsformen i landdistrikterne indeholder mange værdifulde kvaliteter, og afvandringen fra landet vil have en række samfundsmæssige omkostninger. Men samtidig er det også vigtigt, at vi har et så realistisk udgangspunkt som muligt, nemlig det, at der som følge af den lave befolkningstæthed altid vil være en pris at betale for at bo på landet.

Det, som vores landdistriktspolitik skal gå ud på, er, at den pris ikke bliver for høj. Det er derfor regeringens holdning, at staten, amtskommunerne, kommunerne og de enkelte lokalsamfund, herunder også de meget initiativrige ildsjæle, som der lykkeligvis er masser af ude i

udkantområderne, har et fælles ansvar for at fremme udviklingen i landdistrikterne.

Regeringens politik på dette område er tostrengt. Den omfatter dels den generelle økonomiske politik, dels en målrettet indsats over for landdistrikterne.

Jeg vil godt tage det generelle først.

Det seneste års økonomiske politik har skabt yderligere resultater. Danmark er blevet et lavinflationsland. Der er overskud på betalingsbalancen, og de offentlige finanser har det bedre end i de fleste andre europæiske lande. Samtidig må vi konstatere, og det gør vi med meget stor glæde, at det økonomiske opsving har medført en kraftig vækst i beskæftigelsen, og at den vækst er slået mere igennem i landdistrikterne end i landet som helhed.

En undersøgelse, som Indenrigsministeriet for øjeblikket gennemfører i samarbejde med Økonomiministeriet, viser faktisk, at 96 landkommuner med under 12.000 indbyggere og et beskæftningsgrundlag på under 87 pct. af landsgennemsnittet, dvs. den typiske landkommune set under ét, har oplevet et større fald i ledigheden og gennemgående har haft en lavere ledighedsprocent end resten af landet her i de seneste år.

I december 1995, hvor det nyeste tal er fra, havde 96 landkommuner således en ledighedsprocent på 8,3, mens ledighedsprocenten i resten af landet lå på godt 9. Meget tyder på, at det bl.a. på denne baggrund også går bedre med hensyn til mulighederne for at opnå realkreditlån i landdistrikterne – et tema, som mange har været stærkt optaget af og med rette.

Realkreditrådet har efter anmodning fra økonomiministeren udarbejdet statistisk materiale. Det tyder ikke på, at realkreditinstitutternes udlånsvilkår eller deres aktivitet i 1992-1994 kan karakteriseres som unormalt lav i de 96 landkommuner, når man sammenligner disse kommuner som helhed med resten af landet.

I forlængelse heraf vil Indenrigsministeriet sammen med Finansrådet gennemføre en undersøgelse af pengeinstitutternes udlån og service i landdistrikterne, så vidt som disse forhold kan belyses.

Måske er lånemulighederne også blevet bedre. I så fald har den økonomiske fremgang ikke mindst i udkantområderne en væsentlig del af æren for det.

Det hører derudover med til billedet, at regeringen via et solidarisk udlånssystem giver landkommunerne nogle økonomiske vilkår,